Lipták Dániel órát ad. Szerinte a fiatalok fogékonyak a népzenére. FOTÓ: KARNOK CSABA

Menő a népzene a fiataloknál

Lipták Dániel, a Népművészet Ifjú Mestere 35 éves, de már számos diákkal szerettette meg a népzenét és a hegedűt. Tanít, a Rozsdamaró együttes alapító tagja, táncházakat szervez, zenél a Mentés másként trióban, mellette pedig a budapesti Zeneakadémia hallgatója.

SZEGED
SALÁNKI ZSÓFIA

– Hétévesen kezdtem hegedülni, a népzene pedig 13 évesen szippantott be – mondta a 35 éves *Lipták Dániel*, aki magánórái mellett a Dugonics András Piarista Gimnáziumban is tanít. Úgy véli, hogy a népzene szeretete nem kor kérdése, a gyerekek a legfogékonyabbak rá. – Ehhez el kell érni egy olyan életkort, amikor az ember nyitott lesz az újdonságokra, valami érdekeset szeretne tanulni, valami olyat, ami megmozgatja – tette hozzá. Elárulta, hogy az énekléssel is barátságban van, de színpadon még nem igazán mutatta meg tudományát. Példaképe Halmos Béla, akinek hegedűjét vándordíjként nemrégiben megkapta.

Elmesélte, hogy Szegeden nagy hagyományuk van a táncházaknak, így nem volt kérdés, hogy ebbe ő is bekapcsolódik. Szerinte a legjobb érzés az, amikor az ő zenéje segítségével érzik magukat jól a résztvevők. Ezt a jó érzést próbálja a tanítványainak is átadni. – A táncházakban jó esetben élő zene szól. Itt a kezdők és a haladók is együtt szórakoznak. Szerencsére a magyarság tánchagyománya nagyon gazdag. Manapság sokszor úgy vagyunk vele, hogy jól érezni sem tudjuk magunkat anélkül, hogy valamilyen kütyüt be ne kapcsolnánk; de a táncházban megtapasztalhatjuk, milyen az, ha magunkat szórakoztatjuk. Mi táncolunk, mi zenélünk, mi énekelünk, és nem másoktól várjuk, hogy szórakoztassanak – osztotta meg élményeit Dániel.

A piarista gimnáziumban is tartanak diáktáncházakat, nagyjából havonta. Itt a már táncolni szerető gyerekek és a még nem annyira megfertőzöttek is együtt mulatnak. – Ilyenkor a kollégisták is átjönnek, a legjobb pedig az, hogy már a legkisebb tanítványaim is velem zenélnek. A volt tanítványaimmal pedig a Zeneakadémián futok össze újra, hiszen ugyanazokra az órákra járunk. Van olyan is, aki hamarabb fog végezni, mint én. Kamarazene-órán mindig kialakul egy kis egészséges vetélkedés, mert ott mindenkinek meg kell mutatnia, hogy mit tud. Eredetileg angol–német szakos tanárként végeztem, utána jöttem rá, hogy nekem hivatásszerűen is a zenével kell foglalkoznom – mondta mosolyogva Dániel.

PEKINGBEN MAGYARUL

– A Mentés másként trióban Fábri Gézával és feleségével, Fábri-Ivánovics Tündével játszom együtt. Tünde most otthon van a kisbabájukkal, így egy vendégtagot hívtunk segítségül, Molnár Elődöt. Ebben a felállásban jártunk a nyáron Angliában. De voltunk már például Pekingben is az ottani magyar intézetben, ahol a legmeglepőbb az volt, hogy az ottani magyar szakosok milyen szépen és tisztán beszélnek magyarul, és mennyire érdekli őket a mi kultúránk – mesélte Lipták Dániel.

támogat

A szociális törvény módosítása miatt megszűnt a lakásfenntartási támogatás március 1-jével. Helyére a települési támogatás lépett, amit több „élethelyzetre" lehet használni. A szegedi önkormányzat úgy döntött, továbbra is megtartja a lakásfenntartását, ami jó hír fűtési szezon előtt.

SZEGED
F. K.

– A nyugdíjam, jobban mondva a rokkantjáradékom 30 ezer 300 forint, ezért jogosult vagyok a lakásfenntartási, valamint a lakbértámogatásra is – mondta *Paksiné H. Katalin*. – Minden évben mindkettőt meg kell újítani, az egyik decemberben, a másik februárban jár le. A két összeg együtt 7600 forint, amit automatikusan az IKV-nak utalnak át, mivel a lakásom az önkormányzat tulajdona. A teljes lakbérem majdnem 19 ezer forint lenne, így azonban csak közel 11 ezret fizetek. A lakásfenntartási és a lakbértámogatást az IKV-s lakásoknál a lakbérből vonják le. Ha nem kapnám meg ezt az összeget, nagy bajban lennék – magya-